

Bisættelse Helga Christel Fosnæs
Almen Kapel den 10. februar 2017

Præludium

747 Lysets engel går med glans

Hilsen

Læsning

Kistetale

50 Under dine vingers skygge

læsning

lovprisning

jordpåkastelse

fadervor

velsignelse

784 Altid frejdig

Tak og indbydelse til sammenkomst i NB – hallen,
Leon Bakken i Nr. Sundby

Postludium

Præludium

Velkommen

Kære pårørende til Helga Christel Fosnæs

Som jeg har fået det fortalt, så var jeres mor, mormor, farmor – og hvad Helga har været for hver af jer – til engle. Hun kunne lide at samle dem og have dem omkring sig. Vi blev derfor hurtigt enige om, da vi mødtes den anden dag, at det kunne passe sig godt til i dag at begynde med at synge: Lysets engel går med glans. Det er nr. 747 i salmebogen.

747 Lysets engel går med glans

Hilsen

Nåde være med jer
og fred fra Gud, vor Far,
og Herren Jesus Kristus

Kistetale

Kære pårørende og venner til Helga

Da vi sad sammen den anden dag, fortalte I børn af Helga, at jeres mor havde sin barnetro intakt. Hun

var optaget af engle, og hun havde en grundlæggende tro på, at Gud passer på os – at Han er der for os.

Så til i dag har jeg valgt, at vi skal høre et stykke fra dét, der hedder Salmernes Bog i Det Gamle Testamente, som netop handler om dette. At Gud er der og leder os på rette vej – i livet og den dag, hvor vi skal herfra.

Dauidsalmen (23) lyder således:

Herren er min hyrde, jeg lider ingen nød,
han lader mig ligge i grønne enge,
han leder mig til det stille vand.
Han giver mig kraft på ny,
han leder mig ad rette stier
for sit navns skyld.

Selv om jeg går i mørkets dal,
frygter jeg intet ondt,
for du er hos mig,
din stok og din stav er min trøst.

...

Godhed og troskab følger mig,
så længe jeg lever,
og jeg skal bo i Herrens hus
alle mine dage.

Amen!

Kære pårørende til Helga

Da vi mødtes den anden dag – Jonna, Bjarne og jeg – fortalte I om en mor, mormor og farmor – og hvad hun har været for hver af jer - der var lidt ud over det sædvanlige! En dame, der var til fest og farver – og den dejligste og skøreste mor, mormor og farmor, man kan forestille sig.

Ethvert menneskes livfortælling er i sagens natur unik – enhver af os bliver jo givet vi at leve vores liv på de præmisser, som nu én gang er blevet vores – og alligevel så vil jeg vove den påstand, at Helgas historie og liv måske nok var lidt mere unikt end de flestes, for hun blev født i det tidligere Østtyskland. Hun blev født i 1931 – året efter at depressionen ramte Tyskland og verden.

Og hun voksede op som barn og ung i Nordtyskland dengang, anden verdens krig brød ud. Hendes far

blev sendt til fronten som soldat, for senere at blive taget til fange og sendt i koncentrations lejr i Rusland. Hér beholdt de ham – også flere år efter, at krigen var slut. Da han endelig vente hjem, var han som en fremmed og ukendt mand, Helga ikke kunne genkende.

Så Helga voksede op sammen med sin mor og to brødre og måtte klare sig for det lidt, familien kunne skrabe sammen.

Nogen ville sikkert være gået helt til grunde på den baggrund – Men **ikke** jeres mor, mormor, farmor og hvad hun har været for hver af jer. For hun havde en stor lyst til livet og en god portion stædighed med sig. Som I beskrev hende, så var hun både utrolig viljestærk og samtidig umådelig omsorgsfuld. Intet i verden betød mere for hende end, at I alle havde det godt! Når I havde det godt, havde hun det godt!

Og sådan blev det i det hele taget mit indtryk, at Helga holdt af mennesker og af hyggeligt samvær. I børn af Helga fortalte om en barndom, hvor jeres hjem var et naturligt samlingspunkt – hér stod døren altid åben – hér kunne I komme med jeres venner, hér var alle velkomne indenfor. Og (I fortalte) om en

mor, som hvor end I nu flyttede hen gennem jeres opvækst - hvad enten det var Kolding, Kalundborg, Gudum eller Aalborg – at hvor end I har boet, så formåede jeres mor altid at skabe sig en omgangskreds og være del af et fællesskabet.

Hun var til selskabelighed. Hun holdt af at spille kort og at få sin kaffe i godt selskab – og dét hvad enten det var børnebørnene, som kom forbi eller naboen, eller det var sammen med 'gutterne' fra Fynsgadecenteret.

Og hun blev nemt festens midtpunkt, for hun kunne underholde og fortælle, og har – som I fortalte det – optrådt til mangt en god familiefest med sketches, hatte og klovnenæse, ski.

Men torsdag aften i sidste uge blev Helga så pludselig akut indlagt på sygehuset og det blev tid til at samles om hendes seng, holde hendes hånd og sige hende et sidste farvel.

Denne afsked blev, som I beskrev det, en tid helt i jeres mors ånd, for der var familie, mennesker og snak omkring hende – så selvom det kunne have været fantastisk dejligt at have haft hende hos jer

endnu, så fik jeg også indtryk af, at hendes farvel til verden blev både smukt og fredfyldt. En tid fuld af nærvær og omsorg.

Så i dag – blot lidt over en uge efter, at hun blev indlagt – samles vi så her ved hendes kiste. Jeg kan forestille mig det for nogen af jer nærmest må føles helt uvirkeligt – som du beskrev det, Bjarne, så er det noget af en forandring, der skete i sidste uge – fra at du mandag taler med din mor og alt er godt - til at hun søndag er død og borte.

(Så) jeg kan forestille mig, at dét, som nu fylder – er sorgen over at have mistet et betydningsfuldt medlem i familien - for Helgas plads i jeres familien kan ingen erstattet. Og jeg kan forestille mig, at også taknemmeligheden over alt det, Helga har været for jer alle, fylder og vil fylde. Der er mange gode minder at dele – og som I allerede er godt i gang med at dele på et nyt site – minder om en mor, mormor, farmor, hvis omsorg I alle har nydt godt af!

– Og selv om hun måske ikke altid helt forstod, hvad I børnebørn skulle uden for landets grænser, så fik jeg indtryk af, at hun alligevel var pænt stolt af hver og

én af jer! Hun ville gerne opdateres, for som I fortalte det, så lå alles ve og vel lå hende på sinde.

Så - som jeg fornemmede det, - så er der mange gode minder om en mor, mormor og farmor, der skattede sit liv og har sat sig aftryk i hver af jer med sin skøre, sjove, generøse omsorg for alle!

Minder som er med til at minde os om, at selv om vi mister dem, vi holder af, så er det ikke alt som går tabt. Der er også meget, vi får lov at beholde.

Så i dag vil vi overgive hende til Gud og til himlen – med et stort TAK for alt – i troen på at livet går videre – for os, der er tilbage – og for dem, som går bort.

Ingen af os ved helt, hvad der så skal ske, der gives ingen garantier, men vi har jo lov at håbe og tro på, at biblens ord taler sandt: at Gud også i døden vil være der for os og lede os og vise os vej.

For den erfaring har vi alle gjort os, at kærligheden dør ikke – den lever videre – uanset om vi kan holde hinandens hænder eller ej. Den sprænger grænsen mellem himlen og jorden.

Så vi har lov at håbe og tro på, at også for Helga vil himlen åbne sig og Guds engle stige op og ned – og

vide hende vejen til hjem. Hér er hun ventet. Hér har hun nu hjemme.

(for) Det er det håb, vi døbes til at leve og dø på. Håbet om altid at høre til, altid at være kendt et sted. Som det lyder i dåben – 'Og se, jeg er med jer alle dage – indtil verdens ende'!

Æret være Helgas minde!

Fred være med Helga og fred være med os alle!

Lad os synge **nr 50 – Under dine vingers skygge**

*Dette hellige evangelium skriver evangelisten
Markus:*

Da sabbatten var forbi, købte Maria Magdalene og Maria, Jakobs mor, og Salome vellugtende salver for at gå ud og salve Jesus. Meget tidligt om morgenen den første dag i ugen kommer de til graven, da solen var stået op. Og de sagde til hinanden: "Hvem skal vi få til at vælte stenen fra indgangen til graven?" For stenen var meget stor. Men da de så derhen, opdagede de, at stenen var væltet fra. Og da de kom ind i graven, så de en ung mand i hvide klæder sidde i den højre side, og de blev forfærdede. Men han sagde til dem: "Vær ikke forfærdede! I søger efter

Jesus fra Nazaret, den korsfæstede. Han er opstået, han er ikke her. Se, dér er stedet, hvor de lagde ham! Men gå hen og sig til hans disciple og til Peter, at han går i forvejen for jer til Galilæa. Dér skal I se ham, som han har sagt jer det.”

Amen.

Lovprisning

Lovet være Gud, vor Herre Jesu Kristi Fader, som i sin store barmhjertighed har genfødt os til et levende håb ved Jesu Kristi opstandelse fra de døde.

Jordpåkastelse

Helga Christel Fosnæs

Af jord er du kommet.

Til jord skal du blive.

Af jorden skal du igen opstå!

Lad os bede:

Fader vor, du som er i himlene!

Helliget vorde dit navn, komme dit rige,

ske din vilje som i himlen således også på jorden;

giv os i dag vort daglige brød, og forlad os vor skyld,

som også vi forlader vore skyldnere,

og led os ikke i fristelse, men fri os fra det onde.
Thi dit er riget og magten og æren i evighed! Amen!

Velsignelse

modtag Herrens velsignelse ...

Herren velsigne dig og bevare dig.

Herren lade sit ansigt lyse over dig og være dig nådig

Herren løfte sit ansigt mod dig og give dig fred

Korsvar: amen, amen, amen!

Salme 784 Altid frejdig

Det er blevet tid til at slutte af her – men jeg skal hilse fra Bjarne og Jonna og sige, at der om lidt er mindesammenkomst i NB – hallen, Leon Bakken i Nr. Sundby, hvor alle skal være meget velkomne.

Postludium